

DECIZIE nr. 45 din 2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL din Strehaia
înregistrată la D.G.F.P. Mehedinti sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti a fost sesizata de **SC X SRL**, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. ..., Cod unic de inregistrare RO, avand domiciliul fiscal in Strehaia, str. ..., jud. Mehedinti, cu contestatia inregistrata sub nr.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MH ... si are ca obiect suma totala de lei, reprezentând:

- lei, impozit pe profit ;
- lei, dobanzi/majorari de intarziere;
- lei, penalitati de intarziere;
- lei, TVA;
- lei, dobanzi/majorari de intarziere;
- lei, penalitati de intarziere.

Contestatia a fost depusa în termenul legal prevazut de art.207, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicat.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art. 205, alin.(1) si art. 209, alin.(1), lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL contesta Decizia de impunere nr. F-MH, raportul de inspectie fiscala nr. F-MH precum si toate actele subsecvente acestora, precizand ca sunt netemeinice, nelegale si abuziv intocmite.

Astfel, precizeaza ca realitatea financiar fiscala a firmei si a raportarilor fiscale este cu totul alta in baza actelor contabile, registrelor de evidenta

contabila, facturilor fiscale, platilor prin banca etc., organul de control netinand cont de aceste documente, modificand baza de impunere fiscala si de aici intreg lantul de obligatii fiscale.

Ulterior depunerii contestatiei, s-a mai depus un memoriu inregistrat la D.G.F.P.Mehedinti sub nr. prin care solicita admiterea contestatiei pentru urmatoarele motive:

Mentioneaza ca prin actele contestate, s-a procedat la estimarea "rezonabila" a bazei de impozitare in ceea ce priveste impozitul pe profit si TVA, pornind de la datele declarate de societate in declaratia anuala, privind impozitul pe profit depusa pentru anul 2011, datele din situatiile anuale intocmite la 31.12.2011, cat si datele declarate de catre societate si cele declarate de furnizorii sai, prin declaratiile informative COD 394, pentru anul 2011.

Constatarile si motivarile in fapt care au dus la stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare, nu s-au efectuat pe baza verificarii evidentei contabile a societatii, ci organele de control au apreciat ca fiind cheltuieli nedeductibile achizitiile de marfuri, pe considerentul ca nu "s-au prezentat documentele justificative in baza carora s-a efectuat achizitia", pe de alta parte organul de control fiscal a stabilit ca marfurile nu au fost livrate, numai pe considerentul ca asa au declarat parte din furnizorii societatii. Considera aceasta apreciere subiectiva si nu obiectiva, a unei stari de fapt ce reflecta o realitate juridica conform careia partenerii contractului nu pot justifica provenienta marfii pe care au vandut-o si are efecte nefaste fiscal asupra societatii, atat prin majorarea masei impozabile si calcularea unui impozit pe profit suplimentar, cat si prin refuzul dreptului de deducere a TVA-ului, ajungandu-se astfel, la calculul final al unor sume cu titlul de obligatii fiscale suplimentare, fara corespondent in realitate.

Se considera ca optica organelor de control este contrara opiniei Uniunii Europene, care a transat problema dreptului de a deduce TVA adaugata, achitata in amonte pentru operatiuni considerente suspecte, analizand totodata si obligatia persoanei impozabile de a se asigura cu privire la comportamentul legal al emitentului facturii fiscale si de a-l dovedi.

S-a facut trimitere la Hotararea Curtii de Justitie a Uniunii Europene (Camera a treia) din 21.06.2012 privind dispozitiile art. 167, art. 168 lit. A), art. 178 lit. a), art.220 pct.1 si art. 226 din Directiva2006/112/CE a Consiliului din 28.11.2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adaugata li se interzice statelor nationale sa refuze unei persoane "dreptul de a deduce din valoarea taxei pe valoarea adaugata pe care o datoreaza valoarea taxei datorate sau achitate pentru serviciile care i-au fost furnizate pentru motivul ca emitentul facturii aferente acestor servicii sau unul dintre prestatorii sai a savarsit nereguli, fara ca autoritatea sa dovedeasca, avand in vedere motive obiective, ca persoana impozabila respectiva stia sau ar fi trebuit sa stie ca operatiunea invocata pentru a justifica dreptul de deducere era implicate intr-o frauda savarsita de emitentul mentionat sau de un alt operator care intervine in amonte in lantul de prestarii", precum si la hotararea pronuntata de Camera a treia, C-285/11 Bonik

EOOD/Bulgaria, ce priveste aplicarea Directivei 112/CE/2006, referitor la refuzul dreptului de deducere a TVA-ului in cazul unor operatiuni comerciale a caror realitate a fost inlaturata de autoritatea fiscala, curtea apreciind ca: *"... intrucat refuzarea dreptului de deducere constituie o exceptie de la aplicarea principiului fundamental pe care il reprezinta acest drept, revine autoritatilor fiscale competente sarcina sa stabileasca corespunzator cerintelor legale elementele obiective care permit sa se calculeze ca persoana impozabila stia sau ar fi trebuit sa stie ca operatiunea invocata pentru a justifica dreptul de deducere era implicata intr-o frauda savarsita de furnizor sau de un alt operator care a intervenit in amonte sau in aval in lantul de livrari"*.

Pentru stabilirea realitatii situatiei economice a societatii, solicita sa se procedeze la refacerea inspectiei fiscale, obligandu-se sa puna la dispozitia organelor fiscale de control, actele fiscale de evidenta contabila.

Cu privire la stabilirea TVA de plata catre bugetul de stat pentru tranzactiile comerciale cu deseuri industriale reciclabile, respectiv fier vechi, se mentioneaza ca, li se aplica dispozitiile OUG nr. 16/2001, avand in vedere ca perioada supusa controlului fiscal, 16.02.2010-31.12.2011 (OUG nr. 16/2001 a fost abrogata de Legea nr. 211/2011, din noiembrie 2011, cu intrare in vigoare de la 01.01.2012).

Precizeaza ca deseurile de fier vechi se achizitioneaza pe baza de adeverinta de primire si plata conform OUG 16/2001, Legea nr. 465/2001 si se retin 3% din valoarea deseurilor, care se declara si se vireaza in fiecare luna la Administratia Fondului pentru Mediu, pana in data de 25 pentru luna anterioara.

In ceea ce priveste TVA-ul, sustine ca daca operatiunea comerciala se desfasoara intre vanzator platitor de TVA si cumparator neplatitor de TVA, factura se elibereaza cu TVA si implicit neplatitorul va plati si TVA –ul ce se va plati ulterior la stat (daca e cazul).

Ca temei de drept s-a invocat art. 7 alin.(5) din OUG nr. 16/2001 si art. 160 alin. (1) din Codul Fiscal.

Pentru considerentele aratate se solicita in principal refacerea inspectiei fiscale, iar pe fond admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F- MH, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina contestatoarei o obligatie suplimentara in suma totala de lei, reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata stabilite suplimentar si accesorii aferente.

Controlul a vizat perioada 16.02.2010 - 30.11.2012.

Avand in vedere faptul ca, administratorul societatii nu s-a prezentat si nici nu a imputernicit o alta persoana, precum si faptul ca, echipa de inspectie fiscala nu a intrat in posesia documentelor de evidenta fiscala si contabila, pe perioada supusa inspectiei fiscale, in vederea stabilirii situatiei fiscale s-a procedat la estimarea bazei de impunere pentru perioada 16.02.2010 – 30.11.2012, conform prevederilor art. 49 alin. (1), lit. c) din Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

La estimarea bazei de impunere s-au avut in vedere urmatoarele documente si informatii: declaratiile trimestriale cod 100 depuse de societate pentru anul 2010, 2011; declaratia privind impozitul pe profit cod 101 depusa de societate pentru anul 2011, inregistrata sub nr. situatii financiare anuale (bilant la 31.12.2011) depuse de contribuabil pentru anul 2011, balantele de verificare intocmite de societate pentru luna februarie 2010, jurnalul pentru vanzari intocmit de societate pentru luna februarie 2010, decont privind TVA depusa de societate pentru perioada 16.02.2010 – 31.12.2012 si declaratiile informative cod 394 “Declaratie informativa privind livrarile/prestarile si achizitiile efectuate pe teritoriul national”; Decont nr. depuse pentru lunile ianuarie 2012 – noiembrie 2012; a declaratiilor informative cod 394 depuse pentru perioada verificata; Declaratia nr. depusa pentru S1 2010, Declaratia nr. ... depusa pentru S2 2010, Declaratia nr. ... depusa pentru S2 2011; lista neconcordanțelor între datele declarate de către SC X SRL și cele declarate de furnizorii săi prin aceeași declarație informativă COD 394, pentru perioada 16.02.2010 – 30.11.2012 extrase din aplicația fiscnet.

Observand anumite neconcordanțe între datele declarate de către SC X SRL și cele declarate de furnizorii săi, prin același document “Declaratie informativa privind livrarile/prestarile și achizitiile efectuate pe teritoriul national” – cod 394, pentru perioada 16.02.2010 – 30.11.2012, s-a procedat la accesarea bazei de date de pe site-urile: www.mfinante.ro, rezultand ca:

- unii furnizori (in numar de .. persoane juridice) sunt neplatitori de TVA si inactivi la data declararii tranzactiilor comerciale (anexa nr.);
- unii furnizori (in numar depersoane juridice) sunt platitori de TVA la data accesarii bazei de date a Ministerului Finantelor Publice, sunt activi, dar nu au declarat livrari de bunuri si servicii catre SC X SRL (anexa nr.).

Urmare a raspunsurilor primite la controalele incrucisate, efectuate de alte echipe de inspectie, a rezultat faptul ca, un numar de .. furnizori persoane juridice (anexa nr. .) nu au derulat tranzactii comerciale cu SC X SRL si nici nu au declarat in declaratia informativa cod 394, livrari de bunuri si servicii catre acesta.

In ceea ce priveste impozitul pe profit, organele de inspectie fiscala isi mentin punctul de vedere in scris in Raportul de inspectie fiscala, deoarece echipa de inspectie fiscala apreciaza ca nedeductibile fiscal, cheltuielile in suma de lei, reprezentand cheltuieli cu achizitii de bunuri si servicii declarate de societate in deconturile de TVA, cat si in “Declaratie informativa privind livrarile/prestarile și achizitiile efectuate pe teritoriul national” – cod 394, achizitii pentru care administratorul societatii nu a prezentat organelor de inspectie fiscala documentele justificative.

In ceea ce priveste TVA-ul, organele de inspectie fiscala isi mentin punctul de vedere in scris in Raportul de inspectie fiscala, deoarece s-a considerat ca inregistrarea in evidenta fiscala a unor achizitii de bunuri și servicii, declarate

de SC X SRL in perioada 16.02.2010 – 30.11.2012 ca fiind facute de diversi furnizori nu au la baza operatiuni reale, fiind nerecunoscute si nedeclarate de catre furnizorii respectivi, sau de la persoane juridice care nu erau inregistrate in scopuri de TVA, sau aflate in inactivitate fiscala.

Urmare celor aratate, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de lei, reprezentand impozit pe profit, TVA si accesorii aferente, invocand in drept prevederile art. 11 alin. (1), art. 19, alin.(1), art.21 alin.(1), (4), lit.f), art.145 alin.(1),(2) lit.a), art.146 alin. (1), lit.a), art. 155 alin. (5) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luând în considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative în vigoare pe perioada supusa controlului invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale a Finantelor Publice Mehedinti este daca se poate pronunta pe fond asupra contestatiei formulata de SC X SRL impotriva Deciziei de impunere nr.F-MH privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr.F-MH prin care au fost stabilite obligatii in suma delei reprezentând, impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata si accesorii aferente in conditiile in care Activitatea de Inspectie Fiscala Mehedinti prin adresa nr. a inaintat Sesizarea Penala impotriva numitei X, administrator al SC X SRL, catre Parchetul de pe langa Tribunalul Mehedinti.

In fapt, prin adresa nr., emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala Mehedinti, a fost inaintata sesizarea penala catre Parchetul de pe langa Tribunalul Mehedinti, in vederea efectuarii cercetarilor ce se impun si constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor prevazute si pedepsite prin Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, impotriva numitei X, administrator al SC X SRL.

In vederea efectuarii inspectiei fiscale, echipa de inspectie fiscala s-a deplasat la domiciliul fiscal al contribuabilului din Strehaia, str. jud. Mehedinti, adresa la care a fost gasit administratorul societatii d-na X, careia i s-a inmanat personal avizul de inspectie fiscala nr. F-MH, confirmand primirea acestuia.

De comun acord cu administratorul societatii, s-a stabilit ca in data de 20.02.2013, sa inceapa inspectia fiscala, urmand ca administratorul societatii, sa se prezinte cu documentele prevazute in avizul de inspectie fiscala la sediul DGFP Mehedinti.

Administratorul societatii nu s-a prezentat si nici nu a imputernicit o alta persoana, astfel ca echipa de inspectie fiscala nu a intrat in posesia documentelor de evidenta fiscala si contabila, pe perioada supusa inspectiei fiscale, in vederea stabilirii situatiei fiscale s-a procedat la estimarea bazei de impunere.

SC X SRL, a diminuat impozitul pe profit cu suma de lei si s-a sustras de la achitarea acestei sume la bugetul consolidat al statului, urmare a

achizițiilor declarate ca fiind facute de la diversi furnizori, achiziții ce nu au la baza operațiuni reale, fiind nerecunoscute și nedeclarate de către furnizorii respectivi, sau de la persoane juridice care nu erau înregistrate în scopuri de TVA, sau aflate în inactivitate fiscală.

De asemenea, prin achizițiile declarate ca fiind facute de la diversi furnizori, ce nu au la baza operațiuni reale, fiind nerecunoscute și nedeclarate de către furnizorii respectivi, sau de la persoane juridice care nu erau înregistrate în scopuri de TVA, sau aflate în inactivitate fiscală societatea a dedus nejustificat TVA, și s-a sustras de la calcularea, înregistrarea, declararea și achitarea la bugetul de stat a unei taxe pe valoarea adăugată de plată în suma delei.

Prin înregistrarea în evidența contabilă și fiscală de operațiuni comerciale în baza cărora a diminuat obligația de plată la bugetul consolidat al statului cu suma de lei (.... lei TVA și lei impozit pe profit), au fost încălcate astfel prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

In drept, art. 214, alin.(1), lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă.

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectoratul Fiscal nr.F-MH, contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependentă de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, reprezentantul legal al societății nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele justificative și evidențele contabile care au stat la baza declarațiilor fiscale, înregistrarea în evidența fiscală a unor achiziții de bunuri și servicii, declarate de SC X SRL în perioada 16.02.2010 – 30.11.2012 ca fiind facute de la diversi furnizorii, nu au la baza operațiuni reale, fiind nerecunoscute și nedeclarate de către furnizorii respectivi, sau de la persoane juridice care nu erau înregistrați în scopuri de TVA, sau aflate în inactivitate fiscală, aceste constatări regăsindu-se în

sesizarea penala intocmita de AIF Mehedinti si transmisa Parchetului de pe langa Tribunalul Mehedinti cu adresa nr. pentru a se dispune inceperea cercetarilor in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor prevazute si pedepsite de art. 9 alin. (1) din Legea nr.241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si stabilirea persoanelor vinovate.

Avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca prioritatea de solutionare o au organele de urmarire penala, care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale, potrivit principiului de drept „ *penalul tine in loc civilul* ”, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedura penala, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura finala, DGFP Mehedinti prin Biroul Solutionare Contestatii nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, fapt pentru care, in temeiul art. 216 alin.(4) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede: „ *Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art.214* ”, se va suspenda solutionarea cauzei, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.214 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu”.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei si în temeiul art. 210 si art. 214, alin.(1), lit.a) si alin. (3) si art. 216, alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata se:

DECIDE :

1. Suspendarea solutionarii contestatiei formulata de **SC X SRL** din Strehaia, jud. Mehedinti, impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-MH, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MH ce are ca obiect suma totala de lei, reprezentând impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata stabilite suplimentar si accesorii aferente.

2. *Reluarea procedurii administrative la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.*